

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 32Cb/102/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119212506
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 11. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Garančovská
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2023:7119212506.5

Uznesenie

Mestský súd Košice v spore žalobcu: Poľnohospodárske družstvo VINOHRADY Choňkovce, 072 63 Choňkovce 250, IČO: 00 197 271, právne zastúpený JUDr. Danicou Holováčovou, advokátkou so sídlom Čajakova 5, 040 01 Košice proti žalovanému: Východoslovenská distribučná, a.s., sídlo: Mlynská 31, 042 91 Košice, IČO: 36 599 361, právne zastúpený: KVASŇOVSKÝ & PARTNERS | ADVOKÁTI s.r.o., Apollo Business Center II, blok A, Prievozská 4, 821 09 Bratislava - mestská časť Ružinov, IČO: 51 003 848, o zaplatenie 17.594,56 EUR s príslušenstvom, takto

rozhodol:

- I. Konanie zastavuje.
- II. Stranám sporu nárok na náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa návrhom doručeným súdu dňa 31.10.2019 domáhal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy vo výške 17.594,56 EUR spolu s úrokom z omeškania vo výške 8,05% ročne od 25.11.2015 do zaplatenia a sumy 40,00 EUR titulom paušálnej náhrady spojenej s uplatnením nároku. Zároveň žiadal náhradu trov konania.

1.1. Svoj nárok v žalobe a následných vyjadreniach reagujúc aj na tvrdenia žalovaného odôvodnil tým, že v zmysle Zmluvy o dodávke elektriny, prevzatí zodpovednosti za odchýlku a doplatku č. OZE_169_2011_15_VSE a ustanovení zákona č. 309/2009 Z.z. o podpore obnoviteľných zdrojov energie a vysoko účinnej kombinovanej výroby (ďalej len „zákon o OZE“) mu vznikol nárok na doplatok za vyrobenú a dodanú elektrinu za mesiac október 2015, účtovaný vo výške 17.594,056 EUR (130,87 EUR/MWh za 202,574 MWh) faktúrou č. 311020151 s uvedením lehoty splatnosti 24.11.2015. Žalovaný mu tento doplatok (vystavenú faktúru) v lehote splatnosti neuhradil, napriek tomu, že si žalobca splnil všetky povinnosti uložené mu zákonom o OZE včas, najmä notifikačnú povinnosť, doručením Oznámenia o uplatnenie podpory vrátane predpokladaného množstva dodanej elektriny (ďalej len „Oznámenie“). Splnenie notifikačnej povinnosti medzi totožnými stranami sporu, ale za iné fakturované obdobie posudzovali aj sudy, konkrétne súd prvej inštancie - Okresný súd Košice I (t.č. Mestský súd Košice v súdnych konaniach vedených pod sp. zn. 27Cb/149/2015, či pod sp. zn. 30Cb149/2015) a tiež odvolací súd – Krajský súd v Košiciach, ktoré vyslovili právny názor, že došlo k jej splneniu, pretože žalobca preukázal, že dňa 12.08.2014 podal na poštovú prepravu Oznámenie v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE (zásielku, ktorej adresátom je žalovaný).

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení k žalobe s návrhom žalobcu nesúhlasil; nárok žalobcu nepovažuje za dôvodný, pretože žalobca nepreukázal splnenie podmienok na vyplatenie doplatku za skutočné množstvo elektriny vyrobenej za kalendárny mesiac roku 2015 v zmysle ustanovení zákona OZE, hlavne včasné splnenie notifikačnej povinnosti v zmysle ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE, a teda v lehote uvedenej v zákone (do 15.08.2014) nedoručil Oznámenie priamo žalovanému do jeho dispozičnej sféry. Zároveň poukázal na existenciu dovolacieho konania voči rozhodnutiam súdov, na ktoré poukázal žalobca. Následnými podaniami (odvolanie voči uzneseniu o prerušení konania – pozri odsek 3.)

poukázal na zmenu rozhodovacej praxe, rozhodnutia dovolacieho súdu, ktorými bol vyslovený právny názor, že lehota 15.8. je lehotou hmotnoprávnou a teda, že najneskôr v uvedený deň má byť splnená notifikačná povinnosť výrobcov elektriny z obnoviteľných zdrojov tak, že Oznámenie bude v dispozičnej sfére distribučnej spoločnosti.

3. Na základe existencie súdneho konania (dovolacie konanie), v rámci ktorého bola riešená otázka podstatného významu pre rozhodnutie v spore, súd konanie v zmysle ust. § 164 CSP právoplatným Uznesením Okresného súdu Košice I zo dňa 27.07.2020, č.k. 32Cb/102/2019-318 v spojení s Uznesením Krajského súdu v Košiciach zo dňa 17.03.2021, č.k. 3Cob/136/2020-400, prerušil do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR v právnej veci vedenej Okresným súdom Košice I, sp.zn. 27Cb/149/2015.

4. Po právoplatnom skončení dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR v právnej veci vedenej na tunajšom súde pod sp. zn. 27Cb/149/2015, Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.11.2021, sp. zn. 4Obdo/90/2020, súd pokračoval v konaní a nariadil termín pojednávania na 24.10.2023.

5. Podaním, doručeným súdu elektronicky dňa 23.10.2023, žalobca oznámil, že žalobu berie v celom rozsahu späť, konanie žiadal v celom rozsahu zastaviť s poukazom na to, že v tomto konaní neprebehlo pojednávanie, či začalo predbežné prejednanie sporu. Zároveň žiadal, aby súd nepriznal ani jednej strane sporu nárok na náhradu trov konania a v danej otázke, aby uplatnil ust. § 257 CSP pri zohľadnení všetkých súdu známych skutočností ako aj vývoja právneho názoru súdov z pohľadu zmien zákona o OZE, jeho zásahu do práv výrobcov energie z obnoviteľných zdrojov a navodenia stavu právnej neistoty a polemiky ohľadom ustálenia danej lehoty z pohľadu jej charakteru (procesnoprávna lehota či hmotnoprávna lehota). Z uvedeného dôvodu má za to, že je vhodné uplatniť ust. § 257 CSP pretože v danom prípade ide o dôvody hodné osobitného zreteľa, ktoré vidí v tom, že aj napriek tomu, že žalobca viac menej procesne zavinil zastavenie konania (zobral späť bez uvedenia dôvodu), ale svoj nárok si uplatnil v zmysle zásady „práva patria bdelym“ a až vývoj a ustálenie právneho názoru na charakter lehoty uvedenej v ust. § 4 ods. 2 písm. c) zákona o OZE súdnymi rozhodnutiami Najvyššieho súdu SR /napr. Uznesenie NS SR zo dňa 12.07.2019, sp. zn. 1Obdo/18/2019, Uznesenie NS SR zo dňa 15.04.2019, sp. zn. 3Obdo/18/2019; Uznesenie NS SR zo dňa 30.04.2019, sp. zn. 1Obdo/25/2019) stanovil, že žaloba sa z dôvodu procesnej núdze (tvrdenie proti tvrdeniu a nemožnosť hodnoverne preukázať tvrdenú skutočnosť vzhľadom na odstup času a vnútorné predpisy poštového prepravcu) sa až t.č. javí ako nedôvodná. Zároveň poukázal, že dané ustanovenie má slúžiť aj k odstráneniu neprimeranej tvrdosti zákona a dosiahnutie určitej spravodlivosti pre strany sporu pokiaľ ide o vedenie a výsledok konania, pričom je vhodné a potrebné zvažovať okolnosti konkrétneho prípadu (posúdiť okolnosti na strane oprávnenej ako aj na strane povinnej) tak, aby bolo možné za použitia všeobecných podmienok ustanovených zákonom pri použití sudcovskej úvahy a tvorby práva reagovať na rozmanitosť života; poukázal že žalobca, vzhľadom na genézu a vývoj právneho názoru aj so zásahmi zákonodarcu do ustanovení zákona o OZE, nezavinil priamo zastavenie konania a využitím ust. § 257 CSP pri určení nároku na náhradu trov konania sa aspoň čiastočne odstráni tvrdosť zákona o OZE a zníži jeho dopad na ekonomickú činnosť žalobcu.

6. Žalovaný, po oboznámení sa s návrhom žalobcu na zastavenie konania a aplikácie ust. § 257 CSP, písomným podaním doručeným súdu oznámil, že so späťvzatím žaloby súhlasí, ale nesúhlasí s aplikáciou ust. § 257 CSP súdom pri priznaní nároku strany sporu na náhradu trov konania súdom. Poukázal, že súd má vychádzať zo zásady procesného zavinenia za zastavenie konania a úspechu strany sporu v konaní (§ 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP), pričom späťvzatie žaloby stranou žalobcu je motivované výlučne pohnútkami a dôvodmi na jeho strane, kedy si žalobca v priebehu konania aj s poukazom na už ustálenú rozhodovaciu prax uvedomil, že jeho žaloba je nedôvodná, preto procesne zavinil zastavenie konania. Žalovaný poukázal, že v obdobných sporoch (pozri odsek 5.) bolo súdmi opakovane konštatované neunesenie dôkazného bremena žalobcu na preukázanie splnenia svojej notifikačnej povinnosti voči žalovanému. Na základe uvedeného má zato, že mu prináleží nárok na náhradu trov konania.

7. Podľa ust. § 144, § 145 ods. 1 a § 146 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), žalobca môže vziať žalobu späť. Ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas

žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

8. Z obsahu spisu vyplýva, že vo veci sa nekonalo žiadne pojednávanie, či predbežné prejednanie sporu, preto súd, na základe dispozitívneho úkonu žalobcu – späťvzatie žaloby v celom rozsahu (nie je nutný súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby), rozhodol v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami tak, ako to uviedol v I. výroku tohto uznesenia a konanie v celom rozsahu zastavil.

9. Podľa ust. § 251 CSP, Trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa ust. § 252 CSP, Každý platí výdavky, ktoré mu v konaní vzniknú.

Podľa ust. § 256 ods. 1 CSP, Ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa ust. § 257 CSP, Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

V zmysle ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

10. Uznesením o zastavení konania sa konanie končí hoci bez meritórneho rozhodnutia v spore a súd je povinný v ňom, aj bez návrhu, rozhodnúť o nároku na náhradu trov konania. V zmysle § 256 ods. 1 CSP, súd v prvom rade skúma, či niektorá zo sporových strán zavinila, že konanie sa muselo zastaviť, skúma procesné zavinenie strany sporu na zastavení konania a teda skúma dôvody a pohnútky žalobcu smerujúce k späťvzatiu žaloby. Vo všeobecnosti ak dôjde k zastaveniu konania z dôvodov na strane žalovaného, napr. žalovaný uhradil počas konania žalovanú istinu, platí, že žaloba bola podaná dôvodne a žalovaný procesne zavinil zastavenie konania, preto žalobcovi prináleží nárok na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením svojho práva. Naopak, ak žalobca zoberie žalobu späť pre neuvedenie dôvodu, resp. bez vážneho dôvodu, súdy majú za to, že zastavenie konania procesne zavinil žalobca a náhrada trov konania patrí žalovanému; trovy konania, ktoré žalovanému vznikli počas konania v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením svojho práva. Z uvedeného pravidla (všeobecný rámec) existuje výnimka uvedená v ustanovení § 257 CSP, kedy súd výnimočne neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa; súd podotýka, že neexistuje žiadna zákonodarcom stanovená definícia pojmu dôvod hodný osobitného zreteľa a riešenie zákonodarca prenechal na súdnu prax, ktorá v zmysle ustálenej judikatúry posudzuje dôvod hodný osobitného zreteľa pre každý spor individuálne so zohľadnením všetkých súdu dostupných informácií získaných od strán sporu, či z jeho rozhodovacej praxe. Dôvody hodné osobitného zreteľa ani výnimočné okolnosti nie je možné paušalizovať a preto ich súdy vyhodnocujú v každom prípade individuálne za použitia základnej procesnoprávnej úpravy jednotlivých ustanovení CSP vychádzajúc aj zo základných princípov Civilného sporového poriadku. Pri posudzovaní dôvodov hodných osobitného zreteľa súd prihliada aj na majetkové, sociálne, osobné, zárobkové a iné pomery strán sporu (nielen tej strany, ktorú by v zmysle všeobecných ustanovení zaťažila povinnosť nahradit' trovy konania, ale aj tej strany sporu, ktorej by výnimočným nepriznaním nároku na náhradu trov konania bola dotknutá majetková sféra) a všimá si aj okolnosti, ktoré stranu viedli k uplatneniu nároku na súde a postoj strán v konaní.

11. V predmetnom konaní niet sporu o tom, že nárok si uplatnil výrobca elektriny z obnoviteľných zdrojov voči distribučnej spoločnosti ako reakciu na nesplnenie zmluvných a zákonných povinností (pozri odsek 1.) v konkrétnom mesiaci roku 2015 a tiež ani v tom, že novelou zákona o OZE došlo k zmene povinností výrobcov energie z obnoviteľných zdrojov voči distribučným spoločnostiam a Úradu pre reguláciu sieťových odvetví (ďalej len „ÚRSO“), či o tom, že nebol ustálený právny názor na charakter lehoty (do 15.8.) pre notifikačnú povinnosť uvedenú v zákone o OZE aj z pohľadu jej splnenia voči ÚRSO a aj voči distribučným spoločnostiam.

Súd má preukázané, že žalobou v tomto konaní si žalobca uplatnil nárok z mesiaca 10/2015 až v roku 2019 aj odkazom na zásadu právo patrí bdelym (hrozba premlčania nároku) vychádzajúc z v t.č. úspešnosti v iných súdnych konaniach (pozri odsek 1.), ktorými si uplatnil totožný nárok z rovnakých dôvodov, ale za iné obdobie a žaloba bola podaná v roku 2015. Súd má za to, že žalobca v čase podania žaloby (pozri odsek 1.) nemohol mať žiadnu vedomosť o rozhodnutí dovolacieho súdu, ktorým došlo k zmene doterajšieho právneho názoru ohľadom posúdenia charakteru lehoty uvádzanej v zákone o OZE (hmotnoprávna lehota). O zmene vývoja právneho názoru na danú problematiku (vznik nároku na podporu formou doplatku z pohľadu včasného splnenia notifikačnej povinnosti najneskôr 15.8.2014 /

hmotnoprávna lehota/ preukázaním doručenia Oznámenia do dispozičnej sféry žalobcu) sa žalobca dozvedel najskôr až odo dňa doručenia rozhodnutia dovolacieho súdu (pozri odsek 4.). Súd z písomných podaní strán sporu má preukázané, že žalobca následne učinil kroky smerujúce k zmierlivému riešeniu sporu, ale bezvýsledne a preto sa z uvedeného dôvodu (zmena a vývoj právneho názoru) rozhodol žalobu zobrať späť. Z uvedeného súdu vychádza, že nemožno zhodnotiť konanie žalobcu tak, že žalobca zobrať žalobu späť bez uvedenia dôvodu, resp. bez vážneho dôvodu.

Súd, aj z dôvodu existencie množstva súdnych sporov prebiehajúcich medzi totožnými stranami sporu (žalobca si nárok z každého mesiaca roku 2015 uplatnil samostatnou žalobou), posudzoval porovnaním majetkových a iných pomerov strán sporu (aj z pohľadu ich postavenia na trhu) existenciu dôvodov hodných osobitného zreteľa nasledovne:

Žalobca ako strana sporu a nie jeho právny zástupca – advokát, je podnikateľský subjekt, ktorému aj minimálny zásah do jeho finančnej, ekonomickej sféry, je spôsobilý navodiť ohrozenie jeho podnikania, pričom tento ekonomický zásah je spôsobený už aj zánikom nároku na doplatok v zmysle ustanovení zákona o OZE za celý rok 2015 v zmysle už ustáleného právneho názoru vysloveného vyššími súdnymi autoritami.

Žalovaný – distribučná spoločnosť ako strana sporu a nie jeho právny zástupca - advokát, je spoločnosť s pravidelne dosahujúcimi finančnými príjmami, ktorému vzhľadom na predmet jeho podnikania a jeho dlhodobé podnikateľské aktivity v danej oblasti (oblasť energetiky) s ustáleným viac menej monopolným postavením v spoločnosti, nepriznanie nároku na náhradu trov konania viac-menej nespôsobí žiadne výrazné zhoršenie jeho ekonomickej situácie, pozície v spoločnosti.

Porovnaním finančnej situácie oboch strán sporu a jej ekonomický dopad na ich následné podnikateľské aktivity a reálne fungovanie v spoločnosti súd dospel k záveru, že toto porovnanie možno považovať za dôvod hodný osobitného zreteľa pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania.

12. Vzhľadom na právny názor vyslovený súdom v predchádzajúcich odsekoch, súd o nároku na náhradu trov konania strán sporu v tomto konaní rozhodol tak, že výnimočne z dôvodov hodných zreteľa ani jednej strane sporu v zmysle ust § 257 CSP nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu nepriznal (výrok II. výrokovej časti tohto uznesenia).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd, v 3 písomných vyhotoveniach. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Podľa § 363 CSP, v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Podľa § 365 CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).